

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Варна, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело № 20213100900530 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по **искова молба вх. № 15839/09.08.2021 г.**, уточнена с молба вх. № 23940/22.11.2021 г. и молба вх. № 26996/30.12.2021 г. на „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕООД, ЕИК 203283623, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Околовръстен път“, № 199А, с която са предявени обективно и субективно кумулативно съединени искиове, с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за **осъждане на „СПЕЦИАЛИЗИРАНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ НА ОНКОЛОГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ Д-Р МАРКО АНТОНОВ МАРКОВ – ВАРНА“ ЕООД, ЕИК 000090154, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Цар Освободител“, № 100, да заплати обезщетения за забава в размер на законната лихва върху главниците по издадени на основание 9 бр. Договори за обществена поръчка за доставка на лекарствени продукти и диетични храни и върху главниците по издадени извън договорите фактури, както следва:**

- **сумата 9484.09 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 11.08.2018 – 27.05.2019 г., върху главниците по 103 бр. фактури, издадени за периода 10.06.2018 г. до 01.03.2019 г., по силата на Договор № ***** Г.;

- **сумата 265.26 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 13.08.2018 – 27.05.2019 г., върху главниците по 89 бр. фактури, издадени за периода 12.06.2018 г. - 18.03.2019 г., по силата на Договор № **** Г.;

- **сумата 15336.86 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 03.06.2019 – 28.06.2020 г., върху главниците по 312 бр. фактури, издадени за периода от 02.04.2019 г. - 01.04.2020 г., по силата на Договор №

***** Г.;

- **сумата 1383.82 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 12.01.2020 – 28.06.2020 г., върху главниците по 22 бр. фактури, издадени за периода 11.11.2019 г. - 07.04.2020 г., по силата на Договор № *****Г.;

- **сумата 319.62 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 02.06.2020 – 23.06.2021 г., върху главниците по 117 бр. фактури, издадени за периода 01.04.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № ***** Г.;

- **сумата 1852.07 лв.** общ размер на обезщетение за забава, при общ период 06.12.2020 – 23.06.2021 г., върху главниците по 13 бр. фактури, издадени за периода 05.10.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № Д-221/01.10.2020 г.;

- **сумата 317.97 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 01.02.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 14 бр. фактури, издадени за периода 01.12.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № ****Г.;

- **сумата 2195.72 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 01.02.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 19 бр. фактури, издадени за периода 01.12.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № ***** Г.;

- **сумата 2305.99 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 09.05.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 11 бр. фактури, издадени за периода 08.03.2021 г. - 04.04.2021 г., по силата на Договор № ***** Г., както и

- **сумата 31809.34 лв.**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 13.08.2018 – 24.05.2021 г., върху главниците по 270 бр., допълнително издадени фактури извън договорите, за периода 12.06.2018 г. - 14.03.2021 г.

Ищецът твърди, че между него и ответника са сключени общо 9 броя Договори за обществена поръчка, по които ищецът има качеството на изпълнител, а ответникът на възложител, по силата на които чрез периодични заявки е извършвана доставка на лекарствени продукти и диетични храни за нуждите на ответника. Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 1), Договор № **** г. (Договор 2), Договор № ***** г. (Договор 3), Договор № ***** г. (Договор 4), Договор № *****г. (Договор 5), били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника и отложено плащане като процедурата се реализирала със средства на възложителя, получени от НЗОК. Дължимите суми следвало да се заплащат от ответника при условията на отложено плащане, в срок от 60 календарни дни като по Обособена позиция № 1, срокът течал от датата на получаване на паричните средства от НЗОК, а по Обособена позиция № 2 и Обособена позиция № 3, считано от получаване на доставката и след представяне на издадена от изпълнителя оригинална фактура.

Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 6) били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника и отложено плащане като процедурата се реализирала със средства, получени от ответника от НЗОК, а дължимата от възложителя сума се заплаща при условията на отложено плащане, в срок до 7 дни, считано от датата на получаване на паричните средства от НЗОК.

Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 7) и Договор № ***** г. (Договор 8) били договорени периодични доставки за срок от 7 дни, след заявка на ответника, съответно 6 часа при спешна заявка и отложено плащане в срок до 60 календарни дни след представяне на фактура и приемо-предавателни протоколи.

Съобразно клаузите на Договор № *****г. (Договор 9) били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника и отложено плащане до 7 дни, считано от датата на получаване на паричните средства от НЗОК.

Сочи се, че доколкото ответникът получава регулярно постъпления от НЗОК и факта, че датата на получаване на доставка съвпада с датата на издаване на фактурата, както и доколкото ответникът е публичен възложител по смисъла на ТЗ, то във фактурите за доставка по договорите е вписана дата на плащане (падеж), която следхожда датата на издаване на фактурата и датата на доставка с 60 календарни дни, т.е. на ответника се предоставя отложено плащане от 60 календарни дни, считано от датата на издаване на фактурата/извършване на доставката, който срок е и максималният за изпълнение на парично задължение що се отнася до публичен възложител, съобразно разпоредбата на чл. 303а ТЗ. Счита, че ответникът изпада в забава от деня, следващ отразеният във всяка фактура падеж. Посочва още, че е бил изправна страна по договорите и е изпълнил задълженията си за доставка на описаните в тях стоки, които са били придружени от процесните фактури, заплащането на чиято стойност е изпълнено от ответника със закъснение.

Още се твърди, че договорите ответникът е правил заявки за доставка на стоки от номенклатурата на ищеца по действащия към момента на доставката ценоразпис като за тези доставки ищецът е предоставил на ответника отложено плащане от 60 календарни дни, считано от датата на издаване на фактурата като датата на плащане отново била отразена във всяка от издадените фактури. И по тези фактури задълженията за плащане ответникът изпълнил със закъснение, поради което е изпаднал в забава.

В границите на срока по чл. 367 ГПК, ответникът „СПЕЦИАЛИЗИРАНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ НА ОНКОЛОГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ Д-Р МАРКО АНТОНОВ МАРКОВ – ВАРНА“ ЕООД депозира писмен отговор, с който навежда доводи за недопустимост и неоснователност на исковите претенции. Счита, че искът е недопустим поради изтекла 3-годишна погасителна давност, съответно прави възражение за изтекла погасителна давност за задълженията, чиито падеж е настъпил след м 08.2018 г. Счита за спорен момента, от който вземанията са станали изискуеми като посочва че изискуемостта е настъпила в по-късен момент от твърдения от ищеца. Навежда доводи, че доколкото вземането за лихви е акцесорно, то следва съдбата на главното задължение, като всички главни задължения по фактурите били погасени чрез плащане. Соци, че между страните е бил уговорен падеж, който бил в зависимост от датата на получаване на паричните средства от НЗОК и ответникът изпълнявал задълженията си своевременно като нямал просрочени такива. Позовава се на чл. 359, т. 2 Националния рамков договор като сочи, че системата за разплащане е строго регламентирана и така определеният срок на заплащане на средствата от НЗОК към лечебните заведения е точно фиксиран и определя началния момент на отложено плащане като това обуславяло и начина на разплащане на болницата с доставчиците ѝ. Така определеният в договорите

срок фиксирал настъпването на падежа на отложеното плащане. Сочи, че приходите на публичните възложители са основно от постъпления от НЗОК в резултат на изпълнение на дейностите по сключените с Касата, договори. Получаването на тези средства било подробно уредено в действащата нормативна уредба и клаузите за отложено плащане в договорите за доставка били изцяло съобразени с Решение № 43/16.01.2020 г. на Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК – 1011/2019 г., по жалба на „Софарма трейдинг“ АД, с което било отменено Решение № 25/04.11.2019 г. на управителя на „СБАЛОЗ Д-р Марко Марков - Варна“ ЕООД“, в частта по обособена позиция № 1 „Доставка чрез периодични заявки на медикаменти, заплащани от НЗОК извън цената на клиничните пътеки и процедури за нуждите на „СБАЛОЗ Д-р Марко Марков - Варна“ ЕООД“, като било прието, че възложителят е обвързан от процедурата, съобразно която получава постъпления от НЗОК, поради което следва да заложи условие за извършване на плащане към изпълнителя, в рамките на няколко дни след получаване на паричните средства. Поради това и счита, че установените от него като възложител по Договорите, условия за плащане не противоречат на чл. 303а ТЗ и че началният момент на отложено плащане е в зависимост от момента на постъпване на паричните средства от НЗОК. Сочи, че изпълнението на парични задължения по всички търговски сделки следва да се тълкува във връзка с разпоредбите на ЗОП и ППЗОП като приложението на ЗЗД и ТЗ е само за неуредени въпроси като страните по договора за обществена поръчка не се намират в отношение на пълна равнопоставеност. Сочи, че лекарствените средства, предмет на договорите за доставка се заплащат изцяло от НЗОК, извън цената на клиничните пътеки или процедури, съгласно НРД. Твърди, че лечебното заведение закупува лекарствата по сключени договори за обществени поръчки, прилага ги при лечението на пациентите, след което ги отчита на НЗОК и след извършена проверка от НЗОК тя ги заплаща на реимбурсната цена, определена от нея или на по-ниска покупна цена, договорена след проведена обществена поръчка в СБАЛОЗ. Оспорва отразените от ищеца дати на падеж на всяко задължение като неверни, тъй като не били в съответствие със сключените Договори. Твърди, че видно от писмата за потвърждаване на разчети във връзка с инвентаризация на активите и пасивите на ищеца и изготвяне на ГФО за 2018-2021 г., ищецът е потвърдил вземанията си без претендиране на обезщетения за забава в размер на законната лихва, включително разчет по фактури, реализиран оборот и разчет по гаранции.

В границите на срока по чл. 372 ГПК ищецът депозира допълнителна искова молба, в която поддържа изложеното в исковата молба и оспорва наведените от ответника твърдения и възражения. Навежда доводи за неоснователност на възражението за изтекла кратка погасителна давност. Сочи, че когато главното вземане е погасено чрез плащане, акцесорното се погасява за в бъдеще. Навежда доводи за неоснователност на възражението, че претенциите на ищеца са неоснователни поради уговорен в зависимост от датата на получаване на парични средства от НЗОК, падеж. Счита клаузите в Договор 1, Договор 3, Договор 4, Договор 6 и Договор 9, за отложено плащане, според които дължимата от възложителя сума се заплаща по банков път в срок от 60 календарни дни, съответно на 7 календарни дни за Договор 6 и Договор 9, считано от датата на получаване на паричните средства от бюджета на НЗОК, за нищожни поради противоречие със закона и по-конкретно с чл. 303а ТЗ, както и с посоченото от ответника Решение №

43/16.01.2020 г. на Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК – 1011/2019 г. Счита, че ответникът не може да включва в договорите допълнително условие относно срока за плащане, което поставя плащането извън предвидената в закона времева рамка. Намира, че предвиденият в договорите срок следва да бъде заменен от повелителната норма на чл. 303а ТЗ. Посочва, че възложителят следва да се съобрази с периода, в който към бюджета му ще постъпят паричните средства, но въпреки това заложеното условие до 60 дни, считано от датата на получаване на паричните средства от бюджета на НЗОК се явява незаконосъобразно. Сочи, че единствено плащането по обособена позиция 1 е обвързано с получаване на средства от НЗОК, а по Договор 2, Договор 5, Договор 7 и Договор 8 падежът не е поставен в зависимост от датата на получаване на паричните средства от бюджета на НЗОК. Намира Решение № 43/16.01.2020 г. по преписка на КЗК – 1011/2019 г. за незаконосъобразно, доколкото с него се дават препоръки за включването в договори по ЗОП на условия, които ще поставят плащането извън предвидената в закона максимална времева рамка. Противопоставя се на ответното възражение досежно т.нар. потвърждения на разчети. Сочи, че те не представляват и не съдържат данни за отказ от права и са подписани от името на ищеца без представителна власт. Отбелязва, че съгласно счетоводната му политика приходите от лихви се признават и осчетоводяват едва при плащането им, както и че изпраща на ответника на регулярна месечна база известия за дължима лихва и за последния е известно, че ищецът освен вземанията по потвържденията за разчети има и други вземания.

В границите на срока по чл. 373, ал.1 ГПК, ответникът депозира допълнителен отговор на исковата молба, в който поддържа наведените с отговора на исковата молба оспорвания и релевираните възражения. Оспорва възраженията за нищожност на договорните клаузи за отложено плащане. Сочи, че признаването на приходите в момента на тяхното плащане противоречи чл. 26 ЗСч. Твърди и противоречие с възприетия в политиката на дружеството на ищеца критерий за забава, който е 90 дни, с изключение на споразумения с клиенти за разсрочено плащане и предоставени търговски кредити.

В съдебно заседание страните, чрез процесуални представители, поддържат изложените доводи, съображения и възражения.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в съвкупност, становищата на страните и приложимите материални и процесуалноправни норми, приема за установено **от фактическа и правна страна,** следното:

Не е било предмет на спор между страните, а и се установява от представените писмени доказателства, съдържащи се в т. I и II, стр. 191-324, от делото, че между ищеца и ответника са били сключени общо 9 броя Договори за обществена поръчка, по които ищецът има качеството на изпълнител, а ответникът на възложител. По силата на Договорите, чрез периодични заявки е извършвана доставка на лекарствени продукти и диетични храни за лечебната дейност, извършвана от ответника. Видно от клаузите на представените Договор № ***** г. (Договор 1), Договор № **** г. (Договор 2), Договор №***** г. (Договор 3), Договор № ***** г. (Договор 4), Договор № ***** г. (Договор 5), били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника (чл. 3, ал. 2 от посочените Договори) и отложено плащане като процедурата се реализирала

със средства на възложителя, получени от НЗОК. Дължимите суми следвало да се заплащат от ответника при условията на отложено плащане, в срок от 60 календарни дни като по Обособена позиция № 1, срокът течал от датата на получаване на паричните средства от НЗОК (чл. 2, ал. 4, т. 1 от посочените Договори), а по Обособена позиция № 2 и Обособена позиция № 3, считано от получаване на доставката и след представяне на издадена от изпълнителя оригинална фактура (чл. 2, ал. 4, т. 2 от Договорите).

Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 6) били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника (чл. 3, ал. 2) и отложено плащане като процедурата се реализирала със средства, получени от ответника от НЗОК. Дължимата от възложителя сума следвало да бъде заплащана, в срок до 7 дни, считано от датата на получаване на паричните средства от НЗОК (чл. 2, ал. 4).

Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 7) и Договор № ***** г. (Договор 8) били договорени периодични доставки за срок от 7 дни, след заявка на ответника, съответно 6 часа при спешна заявка (чл. 4, ал. 2 и ал. 3) и отложено плащане в срок до 60 календарни дни след представяне на фактура и приемо-предавателни протоколи (чл. 3, ал. 2).

Съобразно клаузите на Договор № ***** г. (Договор 9) били договорени периодични доставки в срок до 3 календарни дни след заявка на ответника (чл. 3, ал. 2) и отложено плащане до 7 дни, считано от датата на получаване на паричните средства от НЗОК (чл. 2, ал. 4).

По делото са представени издадените по силата на сключените договори фактури (съгласно Опис на стр. 869-888, т. IV), придружени от заявки за доставка, както следва: - по Договор 1 – 100 бр., - по Договор 2 – 89 бр., - по Договор 3 – 311 бр., - по Договор 4 – 22 бр., - по Договор 5 – 116 бр., - по Договор 6 - 13 бр., по Договор 7 – 14 бр., по Договор 8 – 19 бр. и по Договор 9 – 9 бр. Представени по делото са и 263 бр. фактури, издадени във връзка със заявени и доставени лекарствени средства, извън сключените между страните договори. Фактурите са представляват т. V, VI, VII и VIII от делото.

Не е бил повдиган спор между страните по въпросите за точното и в срок изпълнение на заявките от страна на ищеца, нито по въпросите за издаване и получаване на издадените фактури на посочените в тях дати. Не е било предмет на спор, че условията по сключените договори, касателно сроковете на доставка са били прилагани и по отношение на заявките направени от ответника, извън договорите. Не е бил повдиган спор и по въпроса, че издадените фактури са осчетоводени от страна на ответника, както и, че са били заплатени на посочените от ищеца дати.

Спорът между страните се концентрира по въпросите в какъв срок е следвало да се извърши плащане по фактурите и налице ли е забава на ответника в това отношение.

Съобразно общата разпоредба на чл. 86, ал. 1 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Не е била предмет на спор между страните приложимостта между тях на разпоредбите на ТЗ. И ищецът и търговецът са търговски дружества. Вярно е, че ответникът осъществя дейност на лечебно заведение по см. на Закона за лечебните заведения. Съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 5 от ЗЛЗ, лечебните заведения не могат да извършват търговски сделки, освен за

нуждите на осъществяването от тях медицински дейности и за обслужване на пациентите. Не е било предмет на спор между страните и обстоятелството, че чрез сключените процесни договори и издадените извън тези договори фактури, обективират търговски сделки, сключени съобразно изключенията, предвидени в цитирания по-горе законов текст.

Съобразно разпоредбата на чл. 303а, ал. 1 ТЗ, страните по търговска сделка могат да договорят срок за изпълнение на парично задължение не повече от 60 дни като по изключение договореният срок може да бъде и по-дълъг, когато това се налага от естеството на стоката или услугата или по друга важна причина ако това не представлява явна злоупотреба с интереса на кредитора и не накърнява добрите нрави. С ал. 2 от същият текст обаче, Законодателят е ограничил договорната свобода между страните, в случаите когато длъжникът е публичен възложител, т.е. всяко лице по чл. 5, ал. 2-4 от ЗОП, съобразно пар. 1г от ДР на ТЗ като е предвидил, че срокът за изпълнение на парично задължение не може да бъде по-дълъг от 30 дни, освен ако са налице изключенията по ал. 1, в които случаи срокът може да бъде по-дълъг, но не повече от 60 дни.

Че ответникът е публичен възложител по см. На чл. 5, ал. 2, т. 16 от ЗОП, от една страна не е било предмет на спор между страните, а от друга се установява безспорно, както от правно-организационната му форма, така и от предметът му на дейност, от принадлежността на капитала му, видни от отразените по партидата му в ТР при АВ обстоятелства. Именно поради това, процесните договори между страните са сключени по реда и при условията на съответните разпоредби от ЗОП.

Следва да бъде посочено, че разпоредбата на чл. 303а ТЗ е въведена в ТЗ със ЗИДТЗ, обн. в ДВ, бр. 20/2013 г., и представлява транспониране в националното ни законодателство на изискванията на [Директива 2011/7/ЕС/16.02.2011 г.](#) на Европейския парламент и на Съвета, относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки - (преработена версия), (ОВ, L 48/1/23.02.2011 г.), отменила предхождащата я като наднационална, съюзна уредба на същите отношения, [Директива на Европейския парламент и на Съвета 2000/35/ЕО/29.06.2000 г.](#), относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки.

Както от съдържанието на нормата на [чл. 303а от ТЗ](#), така и от общият смисъл, и конкретната уредба на сочените директиви на ЕС, е видна общата и категорична воля, както на националния законодател, така и на съюзните нормотворчески органи, принципно да бъдат ограничени в максимална степен случаите на неоснователно забавяне на плащанията по търговски сделки.

При тази законодателна уредба се налага извода, че уговорките съдържащи се в чл. 2, ал. 4, т. 1 от сключените Договор № ***** г. (Договор 1), Договор № ***** г. (Договор 2), Договор № *****г. (Договор 3), Договор № ***** г. (Договор 4), Договор № *****г. (Договор 5) - плащане да се извършва от ответника в срок от 60 календарни дни от датата на получаване на паричните средства от НЗОК, както и уговорките, съдържащи се в чл. 2, ал. 4 от Договор № ***** г. (Договор 6) и Договор № ***** г. (Договор 9) – плащане да се извършва от ответника в срок до 7 дни, от датата на получаване на паричните средства от НЗОК, са нищожни поради противоречие със закона и по-конкретно с чл. 303а ТЗ. Разпоредбата е установена в публичен интерес и с оглед прилагането на наднационална нормативна уредба на ЕС.

Релевираното от ответника възражение в същия смисъл се явява основателно.

В резултат от горното се налага извод, че всички задължения по сключените между страните Договори по реда на ЗОП и всички задължения, възникнали в резултат на извършени доставки на лекарствени средства, за които са издадени представените по делото фактури е следвало да бъдат заплатени в срока, предвиден в разпоредбата на чл. 303а, ал. 2 ТЗ - 60 дни. За да направи този извод, съдът счита, че са налице изключенията предвидени в тази норма – осъществяваната от ответника дейност на лечебно заведение, естеството на стоките – касае се за прилагане на лекарствени средства, в болшинството от случаите живопопасаващи за пациентите, както и, че заплащането на лекарствените средства се извършва със средства отпуснати от НЗОК.

Не би могла да бъде споделена тезата на ответника, изложена в отговорите, че въвеждането на коментираните в Договорите условия е в резултат на изпълнение на Решение № 43/16.01.2020 г. на Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК – 1011/2019 г. На първо място посоченото решение не съдържа указания за въвеждане на тези конкретно условия, а отделно от това изпълнение на решение на административен орган, какъвто безспорно е Комисията, не може да става причина за нарушение на Закона. Не би могло да бъде споделено и възражението, че разпоредбите на ТЗ не намират приложение към Договорите, сключени по реда на ЗОП.

От събраните в хода на производството специални знания, посредством заключенията на ССЕ – първоначално и допълнително, приобщени по делото като компетентни и безпристрастно дадени, се установяват следните релевантни за спора факти: Експертът сочи, че в резултат на извършени одитни проверки и на двете дружества за периода 2018 – 2021 г. се установява, че счетоводството на двете дружества е водено редовно и обявените финансови отчети дават вярна и честна представа за финансовото състояние на дружествата. Експертът сочи, че са установени слабости, изразяващи се в липса на отразяване на дължимата лихва в ГФО, както на ищеца, така и на ответника като личното мнение на експерта е, че това е в разрез със счетоводния принцип за текущо начисляване, както и с МСС 15 „Приходи от договори с клиенти“. Установява се и, че всички процесни фактури са включени в счетоводните записвания и при ищеца, и при ответника, както и в съставяните декларации и справки по ЗДДС. Още се установява, че всички издадени фактури за доставени лекарствени средства по сключените договори и издадените извън договорите фактури са заплатени от ответника. Във връзка с тези установени факти от експерта, настоящият състав на ВОС, намира, че неосчетоводяването от страна на ищеца на претендираните в настоящото производство лихви, може да представлява нарушение на изискванията за водене на счетоводството, но не може само по себе си да доведе до неоснователност на претенцията.

Във връзка с определяне размера на дължимото обезщетение за забава и във връзка с изложените мотиви за нищожност на отделни договорни клаузи, съдът намира, че следва да се вземат предвид изчисленията на експерта, извършени при съобразяване разпоредбата на чл. 303а, ал. 2 ТЗ и на изискването за неначисляване на обезщетение за забава, при приложението на чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., в редакцията му до изменението с ДВ, бр. 34/2020 г., в сила от 9.04.2020 г., за договорите за

които посоченото изискване е приложимо - Договор № **** г. (Договор 3), Договор № ***** г. (Договор 4) и част от издадените без договор фактури.

При извършване на самостоятелна проверка, съдът установи, че макар в Приложенията към заключенията на експерта да е посочена дата на падеж на всяко от задълженията, по-ранна от посочената от ищеца начална дата на периодите на лихва, изчисленията са извършени при съобразяване на началото на периодите, посочено от ищеца. Доколкото по отношение на размерите на задълженията за обезщетение за забава, исковите претенции са приведени в съответствие с изчисленията, извършени от експерта, при приложението на разпоредбата на чл. 214 ГПК (молба вх. № 30164/21.12.2022 г. – стр. 1963, т. IX), то предявените искове следва да бъдат уважени в пълен размер.

По разноските. С оглед изхода от спора, в съответствие са направеното искане и на осн. Чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се следват направените по делото разноси, възлизащи на сумата 3175.30 лв., от които 2514.98 лв., държ. Такса, 260.32 лв., допълн. Държавна такса и 400.00 лв., възнаграждение за вещо лице. На осн. Чл. 78, ал. 8, вр. Чл. 25, ал. 1 НЗПП, на ищеца се следва и възнаграждение за юрисконсулт, което съдът служебно определя на 360.00 лв.

Мотивиран от изложеното, съставът на Варненски Окръжен Съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „СПЕЦИАЛИЗИРАНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ НА ОНКОЛОГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ Д-Р МАРКО АНТОНОВ МАРКОВ – ВАРНА“ ЕООД, ЕИК 000090154, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Цар Освободител“, № 100 **ДА ЗАПЛАТИ НА** „ФЬОНИКС ФАРМА“ ЕООД, ЕИК 203283623, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Околовръстен път“, № 199А, обезщетения за забава в размер на законната лихва върху главниците по издадени на основание 9 бр. Договори за обществена поръчка за доставка на лекарствени продукти и диетични храни и върху главниците по издадени извън договорите фактури, както следва:

- сумата **9484.09 лв. (девет хиляди четиристотин осемдесет и четири лева и 09 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 11.08.2018 – 27.05.2019 г., върху главниците по 103 бр. фактури, издадени за периода 10.06.2018 г. до 01.03.2019 г., по силата на Договор № ***** г.;

- сумата **265.26 лв. (двеста шестдесет и пет лева и 26 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 13.08.2018 – 27.05.2019 г., върху главниците по 89 бр. фактури, издадени за периода 12.06.2018 г. - 18.03.2019 г., по силата на Договор № **** г.;

- сумата **15336.86 лв. (петнадесет хиляди триста тридесет и шест лева и 86 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 03.06.2019 – 28.06.2020 г., върху главниците по 312 бр. фактури, издадени за периода от 02.04.2019 г. - 01.04.2020 г., по силата на Договор № ***** г.;

- сумата **1383.82 лв. (хиляда триста осемдесет и три лева и 82 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 12.01.2020 – 28.06.2020

г., върху главниците по 22 бр. фактури, издадени за периода 11.11.2019 г. - 07.04.2020 г., по силата на Договор № ***** г.;

- сумата **319.62 лв. (триста и деветнадесет лева и 62 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 02.06.2020 – 23.06.2021 г., върху главниците по 117 бр. фактури, издадени за периода 01.04.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № *****Г.;

- сумата **1852.07 лв. (хиляда осемстотин петдесет и два лева и 07 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 06.12.2020 – 23.06.2021 г., върху главниците по 13 бр. фактури, издадени за периода 05.10.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор №*****Г.;

- сумата **317.97 лв. (триста и седемнадесет лева и 97 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 01.02.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 14 бр. фактури, издадени за периода 01.12.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № ***** г.;

- сумата **2195.72 лв. (две хиляди сто деветдесет и пет лева и 72 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 01.02.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 19 бр. фактури, издадени за периода 01.12.2020 г. - 01.04.2021 г., по силата на Договор № *****Г.;

- сумата **2305.99 лв. (две хиляди триста и пет лева и 99 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 09.05.2021 – 23.06.2021 г., върху главниците по 11 бр. фактури, издадени за периода 08.03.2021 г. - 04.04.2021 г., по силата на Договор № ***** г., както и

- сумата **31809.34 лв. (тридесет и една хиляда осемстотин и девет лева и 34 ст.)**, общ размер на обезщетение за забава, при общ период 13.08.2018 – 24.05.2021 г., върху главниците по 270 бр., допълнително издадени фактури извън договорите, за периода 12.06.2018 г. - 14.03.2021 г. както и сумата **3535.30 лв. (три хиляди петстотин тридесет и пет лева и 30 ст.)**, разноси по делото, на осн. Чл. 86, ал. 1 ЗЗД и чл. 78, ал. 1 .

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му на страните, пред Варненски Апелативен Съд.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____